Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 32 JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 16, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 16-го ЛЮТОГО 1996 р. Ч. 32. РІК CIII

ПОШИРЮЮТЬСЯ МІЖУСОБИЦІ В УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ

Київ (Р. Р.). — У вівторок, 6-го лютого, в газеті „Кієвскіе Ведомости" надруковано статтю під заголовком „Леонід Кравчук викрив 'підпільний' штаб у Міністерстві Оборони. (Мова не про колишнього Президента, а про іншу особу).

Йдеться про те, що в Міністерстві Оборони України з відома Валерія Шмарова створено підпільно діючий штаб. Всі, хто до нього увійшов, збиралися таємно від начальника Генерального штабу в Пущі-Водиці й готували проєкт докорінного реформування української національної армії. Про це розповів 3-го лютого на конференції з проблем будівництва армії перший заступник начальника Академії Збройних Сил України генерал-майор Леонід Кравчук. Він також повідомив, що розсекретив цю інформацію начальник Генерального штабу генерал-полковник Анатолій Лопата, виступаючи 2-го лютого перед викладачами Академії ЗС України.

„Таємний" плян передбачає ліквідацію комадних структур двох військових округ, які ще вціліли, а також інших військових формацій. Це можна трактувати як перший крок до знищення системи оборони держави. Л. Кравчук розповів, що деяким начальникам управлінь Міністерства Оборони давали короткий час для ознайомлення з проєктом і вимагали його підписати. В разі відмови, їм погрожували суворими санкціями.

На жаль, сказав Л. Кравчук, багато хто з генералів заради збереження пільг підписали підготовлений проєкт. Створення „нелегальної" структури генерал оцінив як спробу військового заколоту і підірвання обороноздатности держави.

Однак перший заступник міністра оборони Іван Біжан не схильний драматизувати ситуацію, пише журналіст „Кієвскіх Вєдомостєй". За словами І. Біжана, 26-го листопада 1995 року В. Шмаров видав наказ створити групу для підготови згаданого проєкту реформування армії. Очолив групу сам І. Біжан. За його словами, до праці над проєктом було „в тій чи іншій мірі включено всіх начальників головних управлінь". Крім того, проєкт розглянено на колегії Міністерства Оборони і на Раді оборони. Мова йде про пошуки найбільш ефективних підходів до вирішення проблеми, вважає І. Біжан.

Учасники конференції 3-го лютого висловили невдоволення керівництвом Міністерства Оборони і вимагали повернення на свої пости Костянтина Морозова та Володимира Муляви. В ухваленій резолюції є навіть пропозиція переглянути міжнародні договори, які не відповідають національним інтересам України.

Міністер оборони В. Шмаров вирішив 28-го лютого провести всеармійські офіцерські збори, яких уже давно домагалися військові колективи. Щоправда, командування побоюється, що такий форум може стати детонатором для заворушень серед військовослужбовців.

УКРАЇНУ СПІТКАЛО СТИХІЙНЕ ЛИХО

Київ (Р. Р.). — В південних областях України 8–11-го лютого великі снігові спричинили справжню катастрофу, заваливши дороги, міста і села. Найбільше постраждали Запорізька, Дніпропетровська, Кіровоградська, Луганська, Херсонська і Донецька області, а також Автономна Республіка Крим. Щоправда, у Криму падав не так сніг, як дощ, тому там під вагою криги порвалися електричні проводи, попадали стовпи та високовольтні вежі. Вранці 12-го лютого пошкодженими виявилися 740 стовпів і веж тільки у Криму, де без електроенергії залишилося 171 населений пункт і 21 господарство.

Кореспондент „Правди України" Анатолій Єременко 12-го лютого продиктував телефонічно повідомлення із Маріюполя, у якому розповів про те, як вибрався із смертельних обіймів снігу і свідком чого був під час поїздки з Донецького до Маріюполя.

За його словами, вже опівдні 9-го лютого дороги були засипані снігом так, що легкі автомобілі рухатися не могли, їх засипало до самих вікон і почався сильний мороз. Єременкові пощастило, його взяв до себе в кабіну водій потужного ЗІЛ-133, який міг дістатися майже до Маріюполя, хоча снігові кучугури росли майже на очах і невдовзі легкі авта опинилися зовсім під снігом. У п'ятницю, о год. 6-ій вечора ЗІЛ наштовхнувся на КамАЗ. Виявилося, що попереду стоять сотні автомашин, які загрузли понад п'ять годин тому. Так вони дочекалися ранку 10-го лютого. О 4-ій годині з'явився перший снігозбиральний агрегат, але радість була передчасною, бо він зіпсувався. Водій агрегату сказав, що йому все ж вдалося врятувати двох дітей з автобуса, яких він відправив у най-ближче село.

„Найгірше довелося тим, хто був у легких автах. Деякі з них були засипані цілком. За 50 метрів від нас у білій 'дев'ятці' загинули, очевидно задусились відповідальні працівники регіонального відділу 'Промінвестбанку'. Трохи далі тіла ще чотирьох витягли з чорної 'Волги'. Були й обморожені. Ми зрозуміли, що рятуватися треба самим. Поширилась чутка, що десь о год. 5-ій по полудні 10-го лютого прибуде колона спеціяльної техніки визволяти джіп 'Міцубіші' з 'крутими' пасажирами, обладнаний сателітним зв'язком".

За нами справді прибули і журналіст Єременко врятувався, бо потрапив до автобуса.

Рятувальні заходи зактивізувалися лише після того, як відновився телефонічний зв'язок і координацію взяв на себе прем'єр-міністер України Євген Марчук.

До рятувальних робіт включили армію і вивозять людей за допомогою гелікоптерів. Зокрема в Донецькій області в такий спосіб врятовано 120 пасажирів легких автомобілів і автобусів. Висота снігу досягла півтора метра.

ІЗРАЇЛЬ ЗАБЛЬОКУВАВ ПАЛЕСТИНСЬКІ ТЕРИТОРІЇ

Єрусалим. — Ізраїльська влада посилила охорону кордону з західним берегом Йордану і смугою Ґази, побоюючись нових терористичних акцій з боку мусулманських екстремістів. У зв'язку з цим десятки тисяч палестинців, які мали працю на території Ізраїля, позбулися можливости переходити кордон і опинилися без засобів до життя.

Заступник ізраїльського міністра оборони Орі Орр у розмові з журналістами визнав, що рішення уряду спричинює великі труднощі для палестинців, однак разом з тим він схвалив цей крок, оскільки іншого ефективного способу унеможливлення терористичних акцій нема.

Спостерігачі вважають, що заблокування палестинських територій в цей момент найбільш вигідне для прем'єр-міністра Шімона Переза, бо будь-яка терористична акція ісламістів значно, або й фатально, погіршила б його шанси на переобрання. Як уже повідомлялось, вибори в Ізраїлі перенесено з осені на кінець травня — початок червня цього року.

Посилення охорони ізраїльського кордону в часі збіглося з місяцем Рамаданом — періодом релігійної активности мусулман. Ізраїльтяни очікують, що саме в ці дні групи ісламських бойовиків можуть вдатися до нових терористичних акцій. На початку січня ізраїльські агенти вбили Яхію Аяша, одного з чільних членів радикальної організації Гамас. Решта її членів заприсягнула, що жорстоко пімститься ізраїльтянам за це вбивство.

Офіційний представник керівника палестинської адміністрації Ясіра Арафата висловив протест у зв'язку зі заблокуванням кордону, підкресливши, що дії Ізраїля є грубим порушенням ізраїльсько-палестинських угод.

Президент обіцяє швидку допомогу

Бойзі, Айдаго. — Звідсіля у середу, 14-го лютого, президент Билл Клінтон розпочав свої оглядини реґіонів стейтів Ореґон, Вашінґтон і Айдаго, котрі значно потерпіли від недавніх зимових повеней. У кінці січня і на початку лютого, північнозахідні околиці країни пережили найгірші за останніх 30 років зимові лихоліття — бурі, снігові та повені рік Колумбії та Вілламетт, а поодинокі повіти згаданих стейтів зазнали великих матеріяльних втрат включно з утратою життя восьми осіб.

Заподіяну шкоду — затоплені хати, порозбивані авта, вулиці закидані повінню нанесеними деревами та гіллям і намулом вкритими площами, Президент оглядав з військового транспортового гелікоптера. Після того він відвідав декілька найбільше знищених повінню місцевостей, зустрівся з людьми, вислухав їхні турботи, подивляв їхню витривалість і пообіцяв якнайшвидшу державну допомогу.

Крім того у зустрічах з людьми Президент підбадьорював їх, щоб не втрачали надії та запевняв що це все проминe, а Уряд зробить все можливе, щоб допомогти. При кінці своєї тури Б. Клінтон підкреслив, що заподіяну шкоду коли перерахувати на гроші то сума досягне близько 750 млн. дол. Тільки в одному стейті Вашінґтон втрачено понад 2,600 житлових приміщень.

У більшості околиць води почали постепенно спадати, але процес повороту до нормального життя триватиме довшу хвилю.

Вчинок київських „динамівців" обурив громадськість

Київ (Р. Р.). — Широкий резонанс в газетах України викликав недавній вчинок київської футбольної дружини „Динамо", яка вперше після розвалу СССР погодилася взяти участь у змаганнях в межах СНД і здобула перше місце. Московські газети почали вихваляти київських динамівців, що вони „знову стали чемпіонами СССР", а динамівці відразу ж після змагань, отримуючи виграну нагороду оголосили, що всі 42,000 дол. жертвують у фонд допомоги родинам російських вояків, які загинули в Чечні.

У більшості українських газет з'явилися обурливі листи з приводу того, що київські динамівці пожертвували гроші родинам карателів, які винищують волелюбний чеченський народ, вбиваючи мирне населення, дітей, жінок і старих, випалюючи цілі села.

„Народна Газета", наприклад, у ч. 6 звертає увагу, що такого не зробила навіть російська дружина „Спартак-Аланія", що здобула друге місце. Російські футболісти не захотіли втягуватися у політичні інтриґи навколо футбольних змагань. А київська дружина „Динамо", сказано в публікації, „взяли на себе частину обов'язку бідного Боріса Єльцина щодо допомоги нещасним батькам, діти яких стали жертвами безглуздої і злочинної війни, яку санкціонував президент Росії". Автори публікації застановляються, чи готові київські динамівці жертвувати так охоче свої майбутні виграші дітям Чорнобиля чи розстреляним родинам у Чечні, або родинам українців, що загинули в боротьбі з кримінальними групами.

В газеті „Вечірній Київ" з 13-го лютого, розповідається, як вразило почуте повідомлення депутата України Ярослава Ільясевича. Він не міг повірити, що динамівці віддали гроші воякам, котрі зробили сиротами і позбавили даху та покалічили тисячі чеченських дітей. Цей вчинок депутат назвав аморальним і пообіцяв, що домагатиметься припинення фінансування футбольної дружини „Динамо" з державного бюджету. Якщо вони можуть роздаровувати десятки тисяч доларів, то, значить, вони багаті. На думку депутата, Генеральна прокуратура повинна притягти до відповідальности ініціяторів цього вчинку. Адже вони не подумали про українських старшин та їх родин, що ледь животіють і не мають мешкання. Динамівці пожаліли армію окупантів. І це в той час, коли шахтарі та пенсіонери не отримують навіть на хліб, а в проєкті державного бюджету для київського клюбу „Динамо" передбачено 230 блн. карбованців.

Звільнено начальників СБУ через китайських шпигунів

Київ. — Леонід Кучма звільнив виконуючого обов'язки голови Служби Безпеки України Андрія Хомича і голову Дніпропетровської СБУ Володимира Слободенюка, повідомив „ОМРІ Дейлі Дайджест".

Голова Національної Ради Безпеки Володимир Горбулін прямо не пов'язав ці звільнення з депортацією в січні трьох китайських громадян, звинувачених у шпигунстві. Проте зрозуміло, що зв'язок тут є, поінформував „ОМРІ Дейлі Дайджест".

Трьох китайців видалили за незаконне набуття на дніпропетровському „Південмаші" документів для виготовлення міжконтинентальних балістичних ракет. Пекін заперечив, що ці особи були шпигунами і висунув вимогу, щоб Київ вдався до відповідних дій щодо цього випадку.

Міністерство Закордонних Справ України назвало цей випадок непорозумінням і заявило, що чутливу інформацію китайцям намагалися незаконно передати певні українські громадяни.

В. Горбулін сказав, що офіційні особи СБУ забули про те, що вони не мали найбільших уповноважень щодо цієї інформації і цим спричинили міжнародний скандал.

Китай є одним з торговельних партнерів України, з яким Київ недавно намагався поглибити зв'язки.

Делеґація України перебувала у ЗСА

Вашінгтон (Амбасада України). — Політичні, економічні і соціяльні аспекти реформ в Україні стали предметом детального обговорення на переговорах, що розпочала у Вашінгтоні українська урядова делеґація на чолі з віцепрем'єр-міністром Романом Шпеком. Як прокоментував він після зустрічі з заступником державного секретаря ЗСА Стробом Толбаттом, „американська сторона закріпила враження, що Україна віддана проголошеному курсові на реформи, хоча є об'єктивні і суб'єктивні перешкоди на цьому шляху".

За словами Р. Шпека представників державного департаменту особливо цікавило становище України щодо інтеґрації у світове товариство, зокрема реґіональної.

В Раді крайової безпеки обговорювався вплив соціяльно-економічних факторів на хід реформ, необхідність і важливість своєчасних рішень з реструктуризації в енергетиці, вугільній промисловості і сільському господарстві.

Під час зустрічі з заступником секретаря скарбу Дейвидом Ліптоном сторони обмінялись думками щодо стратегії розвитку економічної ситуації в Україні, а також її співпраці з міжнародними фінансовими організаціями і з країнами-кредиторами — „великої сімки", Росії і Туркменістану. Українська делеґація знайшла розуміння необхідности підтримки підприємництва і малого бізнесу як заходу для зняття соціяльного напруження в суспільстві.

Стратегія співпраці Світового банку з Україною, зокрема у енергетиці, сільському господарстві, вугільній промисловості, підтримці приватизованих підприємств і банкової системи була в центрі уваги консультацій в бюрі Світового банку. Обговорювалось також можливість проведення традиційної наради з питань інвестицій в економіку України країн-донорів, передусім створення умов для включення прямих інвестицій.

Україна посилюватиме свою ролю в Придністров'ї

Кишинів (УНІАР). — Україна готова представити розроблені нею ідеї і напрацювання, що дозволить посилити її присутність і ролю у вирішенні Придністровської проблеми, заявив 13-го лютого перший заступник міністра закордонних справ України Костянтин Грищенко на зустрічі з віцеспікером парляменту Молдови Дімітрісом Палом.

К. Грищенко висловив надію, що переговори в Молдові допоможуть випрацювати найефективніші підходи для посилення політичної ролі України у вирішенні Придністровської кризи. Д. Пал підкреслив, що сподівається на особливу підтримку України у вирішенні проблеми Придністров'я.

Цього ж дня відбулася зустріч К. Грищенка із заступником міністра закордонних справ Молдови Басиліо Жова. К. Грищенко звернув увагу на необхідність активізації політичного діялогу між Україною та Молдовою і вирішення політичних питань, серед яких найважливішим є питання делімітації українськомолдовського кордону.

В Україні

ЗМІНЕНО РОЗМІР НАДХОДЖЕНЬ ДО ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ

КИЇВ. — Верховна Рада України змінила порядок відрахувань до Пенсійного Фонду. Відтепер у цей фонд внески будуть зараховуватися разом з нарахуванням заробітної платні. А підприємці платитимуть у Пенсійний Фонд не 9 відсотків, як було досі, а 33.6 відс. з прибутку. Голова Пенсійного Фонду Борис Зайчук вважає, що це змінить ситуацію, бо на сьогодні Пенсійний Фонд не отримав від українських підприємств 59 трильйонів карбованців.

С. ГОЛОВАТИЙ НАМАГАЄТЬСЯ ВИЗНАЧИТИ ЗАКОННІСТЬ ДІЙ КПУ

КИЇВ. — У зв'язку з активізацією збору підписів Комуністичною Партією України за референдум з окремих положень конституції, міністер юстиції України Сергій Головатий закликав Президента Л. Кучму доручити Генеральній прокуратурі визначити законність дій комуністів.

РУХ ТАКОЖ НЕ УНИКНУВ ВНУТРІШНІХ ПАРТІЙНИХ КОНФЛІКТІВ

РІВНЕ. — В обласній організації Народного Руху України серед її членів поширено „закритого листа", зміст якого все ж видали деякі журналісти. Наприклад, „Ведомості-Дейлі" з 9-го лютого пишуть, що група рухівців засуджує Василя Червонія, який вже шостий рік очолює обласну організацію. В „закритому листі", поширеному серед членів організації, вказується на неприпустимість його способів праці.

ВИБУХ НА ҐАЗОПРОВОДІ

ЛУГАНЩИНА. — Поблизу Великої Вергунки вже втретє протягом року вибухнув ґазопровід. Прорвало ґазогін, виникла іскра і ґаз загорівся. Згоріло п'ять житлових будинків, розташованих у 50-метровій зоні від ґазопроводу. Поранення і попалення отримали дві особи. Багато людей втратили житло.

ПОЖЕЖА НА ШАХТІ

ДОНБАС. — Тут на шахті ім. Димитрова, яка не страйкує, виникла пожежа. Двоє шахтарів загинуло, ще двоє з важкими пораненнями відвезено до шпиталю. Інших гірників врятовано. Того ж дня в наслідок обвалу покрівлі на шахті „Радянська" загинуло два шахтарі. Ще одна шахта, яка не підтримала страйк, змушена зупинити працю. У глибокий стовбур шахти впав гірничий льокомотив. Пролетівши майже кілометр, він пошкодив електрокабелі та підйомний механізм, заблокувавши шахтарям вихід на поверхню. Жертв немає.

Л. КУЧМА ВІДКРИВ НОВИЙ БУДИНОК

КИЇВ. — Тут отримали ключі від нових помешкань 109 новоселів. Це перший облігаційний житловий будинок, споруджених голдінговою компанією „Київміськбуд". На відкритті будинку Президент України Леонід Кучма заначив, що такі виходи із кризової ситуації треба шукати і в інших галузях. Адже люди отримали помешкання через півроку після придбання ними житлових облігацій згаданої компанії. „Київміськбуд" найближчим часом плянує здати у використання 14 багатоповерхових будинків.

ТЕЛЕФІЛЬМІВ НЕ БРАКУВАТИМЕ

ЯЛТА. — Тут закінчився 12-ий Міжнародний телевізійний ринок з участю понад 50 фірм-виробників з України, Росії, Білорусі, Казахстану та країн Балтії. Каталог налічував понад 200 нових серіялів, художніх фільмів, мультиплікаційних і розважальних програм.

В АМЕРИЦІ

ВІЛЛІЯМ ПЕРРІ, СЕКРЕТАР Департаменту оборони уважає, що відповідальні за оборону своїх країн урядовці Китаю, Японії та інших азійських тихоокеанських народів повинні зустрічатися періодично, щоб культивувати взаєморозуміння та цим способом елімінувати можливі військові кризи. Пропозиція В. Перрі в час коли у тих реґіонах існує напружена ситуація, зокрема зі сторони Китаю, який своїми показами військової могутности намагається застрашувати Тайван, а також і недавні непорозуміння між Японією та Південною Кореєю у справі контролі кількох невеликих островів є дуже на часі, коли врахувати можливі наслідки таких непорозумінь.

ДОХОДИ АМЕРИКАНСЬКИХ громадян зросли в минулому році всього на 2.9 відсотка, що є найменшим зростом за останніх 14 років. Ця ситуація, на думку експертів з Департаменту праці є наслідком зросту цін медичного забезпечення та майже зовсім незмінного ринку праці з малим запотребуванням нових працівників. Не було допоміжним і те, що великі фірми минулого року вирішили скоротити свої кадри працівників.

У СВІТІ

ГОЛОВА ДЕРЖАВНОЇ думи Російської Федерації Геннадій Сєлєзньов сказав у розмові з журналістами, що найбільше шансів виграти червневі президентські вибори має лідер Комуністичної партії Геннадій Зюганов — у тому, одначе, випадку, коли лівим силам вдасться створити передвиборчу коаліцію і висунути єдиного кандидата. З цією метою 15-го лютого в Москві відбудеться Всеросійська конференція Комуністичної партії, після якої буде оприлюднено передвиборчу платформу лівих сил. Г. Сєлєзньов запевнив, що ця платформа буде „дуже гнучкою і компромісною".

ПРЕДСТАВНИК китайського міністерства закордонних справ сказав у розмові з журналістами, що покищо нема жодних причин, які унеможливили б участь спортовців Китаю в Олімпійських іграх в Атланті. „Олімпійські ігри — грандіозна спортова подія в міжнародному житті, і для китайських спортовців вона також надзвичайно важлива і хвилююча. Наша країна успішно розвиває ділянку фізкультури і спорту, тому ми з радістю пішлемо наших змагунів в Атланту і будемо сподіватися на золоті медалі",— підкреслив дипломат.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Страйк переходить у політичну акцію

Розпочатий 1-го лютого страйк шахтарів України ставив лише економічні вимоги до Президента і Кабінету Міністрів. Уряд почав активно вишукувати додаткові суми грошей для виплати боргів шахтарям. Водночас вийшло два укази Президента України і постанова Кабінету Міністрів про переведення вугільної промисловости на ринкову систему. Уряд запевнив, що під час реформування вугільної галузі робитиме все для покриття заборгованости шахтарям. Ніхто з урядовців не заперечує, що у шахтарів є підстави для нарікань, оскільки затримки з виплатою заробітків справді стали постійними.

Однак під час попередніх страйків та зустрічей з шахтарськими страйковими комітетами Президент Леонід Кучма вже не раз закликав шахтарів брати „свою долю у власні руки", приватизувати шахти і розпоряджатися плодами своєї праці самим, оскільки державна скарбниця порожня, а емісії робити не можна. Деякі шахти так і зробили. У них немає проблем із заробітками і немає необхідности страйкувати. Але більшість шахт вимагають від держави постійних величезних дотацій. При цьому організатори страйку твердять, що за цим ніхто не стоїть.

Тим часом прем'єр-міністер Євген Марчук, який визнав, що підстави для невдоволення у шахтарів є, сказав, що йому відомо про взаємодію українських страйкарів з російськими, які теж розпочали страйк 1-го лютого, але швидко припинили його, оскільки їм платню вже виплачено. Російському урядові допомогли 10 комерційних банків, внісши по кілька десятків мільйонів долярів. Страйк же в Україні не припиняється, а навпаки, розростається, оскільки шахтарям вдалося умовити колективи інших підприємств підтримати акцію. Крім того, в Україні дуже багатих банків немає, а українські багатії тримають свою валюту в тих же російських та інших закордонних банках.

От і виходить, що Росія від розпочатого страйку майже нічого не втратила, а в Україні він може привести до непередбачуваних наслідків. Адже в не менш катастрофічнуму стані є і агропромисловий комплекс. Щоб Уряд міг дати необхідних 305 трильйонів карбованців дотацій вугільній промисловості та ще 300 трильйонів хліборобам, потрібна емісія. Але такий шлях приведе до жахливої гіперінфляції, з якої уже не вибратися. Тому Президент Л. Кучма твердо вирішив стояти на тому, щоб допомога надавалася тільки перспективним підприємствам. І це мають бути не дотації, а кредити, які пізніше треба буде повернути.

Президентським указом з 7-го лютого доручено вжити термінових заходів для закриття дефіцитних шахт і підприємств і для забезпечення праці перспективних. Водночас Уряд розслідує дії організаторів страйку та деяких керівників, які примусово вивели шахтарів з копалень. З припиненням відвантаження вугілля перед загрозою опинилися електростанції України, що приведе до трагічних наслідків не лише економічних, але й політичних.

В Україні особливо підтримують страйк шахтарів комуністи та соціялісти, і коли страйкарі звернулися по допомогу до шахтарських профспілок Великобританії, то українські комуністи першими відгукнулися і почали активно закликати світ допомогти українським шахтарям.

На вічу в Донецькому 8-го лютого шахтарі ухвалили звернення до голови Верховної Ради Олександра Мороза з проханням, щоб парлямент України став арбітром шахтарів перед Президентом і Урядом.

Прокуратура і Служба Безпеки України теж запрацювали. Серед шахтарів-інвалідів виявлено таких, які придбали інвалідні квитки за певну винагороду. Тому останнім часом кількість інвалідів дуже зросла і всі вони потребують державної допомоги. Посвідчення такі, за інформацією „Кієвскіх Вєдомостєй" з 9-го лютого, видавали в Києві. Очевидно, назріває новий скандал.

За десять днів страйку виявилося, що деякі шахтарі вже отримали гроші, зате не отримали своїх пенсій тисячі пенсіонерів. Отже, щоб заплатити одним, залізли до кишені інших. Та все ж цих грошей замало і напруга не спадає. Більшість парляментаристів твердить, що вугільна промисловість без дотації загине. Уряд вважає її настільки дефіцитною, що вигідніше купувати вугілля в Польщі та Росії, а про сам страйк прем'єр-міністер Є. Марчук сказав, що „момент для удару обрано найліпший". Йдеться, звичайно, про удар по державності України.

Ярослав Гайвас

ВИХОДИМО НА ПРЯМИЙ І ТВЕРДИЙ ШЛЯХ

I

Українське життя зазнає глибоких змін. Щораз виразніше устійнюються національно-державні позиції і щораз більше людей займають безкомпромісово національну поставу та стають на шлях активної праці й оборони прав українського народу і його майбутнього.

В усіх нас у пам'яті той помилковий хід, що його вчинив Президент України Леонід Кучма, вживши фразу „національна ідея не спрацювала". Сама фраза ані не заперечувала української національної ідеї, ані не знеціннювала її, але так зрозуміла її чимала частина української громадськости, а противники Президента розвинули довкруги неї важку кампанію проти нього. Коли ж зважити, що ніяка національна ідея, само собою, не здобуває собі ґрунту, не закріплюється і не перемагає, а роблять це люди, що її усвідомлюють собі, в неї вірять, то тоді ясно, що та фраза не була тим, чим її відчула українська громадськість. Але ця фраза нанесла чимало шкоди в нашому житті хоч би тим, що вона породила таку нагальну атаку проти Президента. І напевно ще не раз її будуть вживати ті, що борються з українською національною ідеєю. Ось, наприклад, не можна заперечувати, що вона причинилася до поміщення у відомому журналі „Київська старовина" статті тодішнього редактора цього журналу москвофіла П. Толочка під заголовком „Чи має Україна національну ідею?" Толочко заперечив це та ще й зробив брутально і визивно, що до краю схвилювало українське суспільство, яке пов'язує з журналом „Київська старовина" глибоке розуміння і відданість національній ідеї України. Журнал цей здобув собі важливе місце у розвитку української політичної думки та в розбудові держави українського народу і його зростаючій ролі у світі.

Справжнє обличчя

Очевидно, що Толочко не написав тієї статті після запізнання з фразою Президента, він її виносив довго в своїй голові, або може й носив „за пазухою", чекаючи на відповідний час для публікації. Але поява статті зробила дещо доброго. Вона виявила справжнє обличчя П. Толочка, звичайнісінького „слуги атєчества чужого" і ворога свого народу. А атаки на Президента мали великий вплив на його спосіб думання. Ми вже не раз мали змогу пізнати, що Президент Кучма не відкидає зразу чужих думок, хоч вони не співпадають з його думками. Він аналізує їх, порівнює зі своїми, шукає опінії інших людей і щойно тоді робить свої висновки.

Останній великий виступ Президента відбувся в Києві на урочистих зборах для відзначення 400-річчя з дня народження гетьмана Богдана Хмельницького. Центральними проблемами в тому виступі Президента є побудова національної держави, проблема консолідації і мобілізації національних сил, синтеза національного й соціяльного, участь усіх сил народу в побудові власної держави — це питання, які стояли перед Великим Хмелем і стоять сьогодні перед нами. Відповіддю Президента Кучми на трагічну помилку гетьмана Хмельницького є її поставлення в центрі самостійности й суверенности національної держави. Перейдім до слів самого Президента. А вони такі, що їх треба передавати довгими цитатами, щоб зрозуміти повністю цілий комплекс його думок, його концепцію. Ось як він бачить генезу визвольного здвигу, очоленого Богданом Хмельницьким: „Початок Національно-визвольної війни українського народу, як відомо, відзначився перемогами у боях, справжніми Наддніпрянськими Каннами — під Жовтими Водами та Корсунем. Вони, в свою чергу, сприяли швидкому розгортанню повстання на обох берегах Дніпра. Величезний розмах боротьби висунув на порядок денний проблему її кінцевої мети. Бо вже йшлося не про задоволення інтересів козацького стану, а про звільнення від іноземного поневолення, створення національної держави, заміну наявної системи соціяльно-економічних відносин.

Розпочався інтенсивний процес ліквідації органів влади й адміністративно-територіяльного устрою Речі Посполитої і натомість творення українських державних інституцій. Тому, очевидно, є правомірною характеристика подій Визвольної війни і як Національної революції.

Вона була спрямована на розв'язання двох найважливіших і взаємопов'язаних завдань: створення незалежної соборної держави в етнічних межах України й запровадження в ній нової моделі соціяльно-економічних відносин, в основі якої б лежала дрібна (фермерського типу) козацька власність на землю.

Відповідно до них відбувається кристалізація основних принципів політичної доктрини гетьмана. Її стрижень складала національна державна ідея, яка була вперше сформульована в історії вітчизняної суспільно-політичної думки.

Відтоді вона стала золотою ниткою Аріядни у визвольних змаганнях українського народу протягом наступних сторіч. Насамперед для великого гетьмана. Для досягнення її він підпорядковував усю свою діяльність — військову, соціяльну, економічну, зовнішньополітичну".

Інші обставини

Оце розуміння національної революції і державного будівництва Богдана Хмельницького Президентом Кучмою і, мабуть, небагато можна до нього додати. Та це не лише розуміння подій з того часу, але також у великій мірі розуміння національної революції і державного будівництва повсталого народу взагалі. В тексті цієї доповіді Президент наводить ряд різних прикладів інших европейських народів, які повстали в тому самому часі. Очевидно тодішні життєві обставини були інші, як нині, інший досвід, інший рівень розвитку народів, різні інші потреби. Але в основному прагнення свободи, воля бути собою й намагання відкинути втручання чужої сили тоді були ті самі, що сьогодні...

Президент розвиває свої думки далі: „Відновлення Української держави, яку Б. Хмельницький розглядав як спадкоємницю княжої Руси, було, безперечно, найбільшим політичним досягненням українського народу протягом XIV–XVII сторіч.

Сьогодні ми маємо всі підстави стверджувати, що гетьман зумів найповніше акумулювати і адаптувати до тогочасних реалій увесь попередній досвід визвольних змагань. І саме тому його справа залишилася у віках. Причому для досягнення поставленої мети в нього рівноцінними виступають як військові, так і політичні й ідейно-духовні засоби. Нестерпний соціяльний гніт, насування панщини й кріпацтва, посилення національно-релігійного гноблення, свавілля й зловживання з боку місцевої адміністрації та орендарів каталізували масовий стихійний вибух.

При цьому, як на нашу думку, необхідно і важливо розглядати причини визвольної війни в контексті тодішніх процесів на европейському континенті. В цей час тут відбувалися дві найвизначніші події революційного характеру: Англійська революція й національно-визвольні війни...

Мудрість та далекоглядність Богдана полягала в усвідомленні важливости і необхідности наповнення національної державної ідеї соціяльно-економічним змістом, який, попри певну непослідовність і суперечливість, загалом відповідав інтересам більшости населення, насамперед козацтва й селянства. Специфіка національно-визвольної боротьби в середині XVII сторіччя полягала в тому, що вона розвивалася у тісному взаємозв'язку із соціяльною боротьбою, причому в небачених до того маштабах. Втягнення у її вир сотень тисяч колишніх кріпаків і февдально залежних селян та міщан змінило розстановку соціяльних сил, істотно вплинуло на станову структуру середньовічного суспільства. „Усе, що живо, поднялося в козацтво" — читаємо в Літописі Самовидця.

Відповідно зазнала глибоких, по суті революційних за характером, змін структура аґрарних відносин: було знищено велике й середнє февдальне землеволодіння (за винятком монастирського), панщинно-фільваркову систему господарства, ліквідовано кріпацтво, утверджено дрібну (козацького типу) власність на землю.

Із гнаного і переслідуваного козацтво перетворилося у провідну верству українського суспільства. В його руках зосередилися не лише політична влада, а й великі матеріяльні багатства, насамперед земельні. Причому, і це слід підкреслити, козацьке господарство мало чітко виражені тенденції до розвитку якісно новим для того часу шляхом — фер-

(Продовження на стор. 3)

PALLADA INTERNATIONAL INC. 98 Second Avenue, 2nd floor, New York, N.Y. 10003 Tel. & Fax (212) 387-8683

<u>*ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ*</u>
Український центр „Паллада"

Зелені картки, візи, льотерія

Я знаю, що іміґраційні служби тепер замінюють зелені картки старого зразка. Я висилав аплікацію на заміну зеленої картки, але зробив деякі помилки і справа ще не закінчена. У зв'язку з цим я хотів би запитати: чи міг би я тепер не замінювати стару зелену картку, а подати папери на одержання громадянства? Прошу також сказати, до якого часу це можна зробити і чи будуть зараховані гроші, які я вже заплатив до іміґраційного офісу?

Програма заміни зелених карток (форми I-151, AR-3 та AR-103) закінчується 20-го березня 1996 року. Вони мають бути замінені на нові, зручніші для механізованого відчитування інформацій та технічно більш досконало виконані. Ті, хто мають зелені картки старого зразка і бажають подати документи на одержання американського громадянства, повинні це зробити не пізніше 20-го березня 1996 року, бо після цієї дати карток старого зразка вже не будуть приймати служби іміґрації, як документ, що підтверджує ваш статус. Це означає, що після вказаної дати, бажаючим отримати громадянство потрібно буде спочатку перейти процедуру заміни зеленої картки, а лише після цього подавати прохання про надання громадянства ЗСА. Гроші, які ви заплатили до СІН за заміну картки (75 дол.) не можуть бути ні повернуті вам, ні використані, як складова частина оплати процесу натуралізації (95 дол.). Хочемо нагадати нашим читачам, що особи, які не замінять зелені картки до 20-го березня, не втрачають статусу постійного мешканця ЗСА і зможуть це зробити у будь-який час пізніше. Але після 20-го березня стару картку вже не будуть розглядати, як доказ статусу постійного мешканця і, відповідно, посвідченням для влаштування на працю чи при подорожах. Для заміни картки подається форму I-90. Ті, хто не мають можливости заплатити, можуть бути звільнені від оплати. Форму I-90 наше бюро висилає безкоштовно.

Я приїхав до ЗСА як турист, на візу B-2. Віза, яку я одержав у Києві, дійсна до липня 1996 року. Коли я прибув до Ню Йорку, мені встановили тримісячний термін перебування в Америці, а моєму знайомому — шість. Чому це так? Чи повинен я знову звертатися до американського консуляту, якщо я захочу ще раз приїхати до ЗСА у період, поки моя віза буде чинною?

Віза, яка дається у пашпорті працівниками консуляту, вказує на період, під час якого чужинець може виїхати до ЗСА і не має нічого спільного з тим, як довго чужинець може перебувати в Америці та з кількістю виїздів. Віза B-1/B-2 дає дозвіл лише на одноразовий виїзд до ЗСА (за вийнятком випадків, коли позначається відразу, що вона є багаторазовою). Термін перебування в країні встановлюється службовцем іміґраційної служби при в'їзді в країну і, як правило, залежить від мети, з якою чужинець прибув до ЗСА. Консулят дає візу без вказання мотивів відвідування ЗСА (B-1/B-2) і в обов'язок працівника СІН входить вияснити, з якою метою відвідувач прибув до ЗСА. Якщо ви, наприклад, приїхали для підписання торговельної угоди, то вам проставлять B-1 (так звана бизнес віза) і встановлять термін перебування від одного до трьох місяців. Відвідини родичів — B-2 (так завана туристична віза). На цю візу звичайно дається дозвіл бути в ЗСА шість місяців. При цьому термін перебування в країні не пов'язаний з терміном дії візи. Головне, щоб на момент в'їзду в країну вона ще не вигасла. На місці прибуття іноземця до ЗСА, йому також може бути відмовлено у праві в'їзду в країну, а видана консулятом віза — ліквідована. Наприклад, це може статися, якщо туристневдаха з якихось причин не може пояснити, для чого або до кого він приїхав і коли його ніхто не зустрічає на летовищі.

Я виграв зелену картку на льотерії і прибув до ЗСА на постійне перебування. Я ніде не можу дізнатися про те, як часто і на який період часу я можу виїжджати з Америки, щоб не втратити право тут жити. Прошу мені це пояснити.

Постійний мешканець ЗСА може виїжджати та повертатися до Америки необмежено. Але існують певні правила, що обмежують час

(Закінчення на стор. 3)

Надія Чорна-Яременко

ДОКИ НАЦІЯ БОРЕТЬСЯ — ВОНА ЖИВЕ

IV

Побитих в господарській зоні ховали з великими почестями. Загинув молодий хлопець з Волині Сергій, один „битовик" зі Середньої Азії. Всіх одягнули у вишиті сорочки. В Панахиді брали участь священики: о. Василь Куцах, о. Петро Кошіль, о. Пулковський, о. Євген зі Закарпаття, а також отці православні і католицькі з Прибалтики, румунський священик та мулла, який проводив в останню дорогу магометанина. Зорганізований хор гарно, щиро, зворушливо відправив Панахиду. Виступало багато промовців різних націй та віровизнань. З жінок виступала Нуся Михайлевич зі Славська. З похоронними піснями та молитвами труни на плечах у великій печалі віднесли до прохідної, звідки відвезли на цвинтар, де хоронили лише в'язнів, і замість хреста ставили палки з числом табірника.

Після цього на вишках усунули охорону. В зоні вибрали комісію, яка повинна була вести всім заворушенням. Їх було 12 осіб. Головою був генерал Кузнєцов — росіянин, випускник Фрунзенської академії. Після війни командував полком у Німеччині. Хтось втік на Захід, а його засудили. У тюрмі він брав участь в різних заворушеннях.

Гліб Слученніков — колишній старший лейтенант Червоної армії. Був у полоні як власовець. Це представник від „битовиків".

Юрій Михайлович (прізвища не пам'ятаю). Росіянин, ленінградець, перебув бльокаду, чуйний, доброзичливий, керував культосвітою, випускав газети, листівки, які ми писали, і при допомозі спеціяльного пристрою листівки розліталися аж до вільного населення Джезказгану, яке ми побудували своїми руками. В листівках було звернення: „Ми вам побудували прекрасне місто, в нас стріляють, дайте знати в Москву". Стосунки з вільним населенням були добрими. Вони допомагали нам в листуванні. В цей критичний момент підвозили автами хліб, якого ми не прийняли. Жили на 250 грамах. Все було взяте на облік. Харчів повинно було вистачити на три місяці, але про харчі мало думали — жили емоціями.

Борис — брав участь у запуску листівок. Михайло Келлер — з Дрогобича, був в УПА, молодий, завзятий, весь був відданий повстанню. Ліда Кіндратівна — українка, старша віком. Нуся Михайлевич — зі Славська. Кнопкус — штрафник з Норильська. Майор Макеєв — мав контакти з начальством. Шахновська — росіянка, партійна, економіст. Супрун — українка, вчителька з Прикарпаття. Люба Бертадська.

Мета комісії — керувати повстанням, вести переговори з начальством, яке часто бувало у нас на переговорах. Комісія вимагала: покарати вбивців, покарати тих, що били жінок, випустити з тюрми тих, що незаконно в перші дні забрали, ліквідувати внутрішні стіни, що розділяли табірні пункти, встановити восьмигодинний день праці, а не 12-годинний, збільшити заробітну платню, дозволити вільне листування і побачення з рідними, переглянути особисті справи.

Зі всім начальством було згідне і погоджувалося задовільнити висунуті вимоги, але казало, що з цим треба зачекати, а на роботу виходити. Ми закричали, що комісія провокаційна, не віримо МВД і вимагаємо комісію з ЦК. Начальство обурилося, що в'язні не вірять МВД. Тоді Кузнєцов сказав лагідно: „Якщо ввійде в зону зі зброєю, не забувайте, що тут половина людей, які брали Берлін і вміють володіти вашою зброєю". Кузнєцов був прекрасною людиною. Під час цього заворушення прийшло з Москви йому звільнення з регабілітацією, після перегляду справ. Проте він цим не скористався і до останнього дня не зійшов з обраного шляху, продовжував боротьбу.

Комісія проводила зібрання, на які приходило начальство з Алма-Ати. Бичков сказав, що в'язні можуть просити, але не вимагати, хотів доказати, що військо застосувало зброю слушно, та це не вдалося йому.

Прилетіли генерали-начальники ҐУЛаґів Єгоров, Довгих й інші, які вели переговори, все обіцювали, лише щоб вийти на роботу. Кілька разів у зону вривалися червонопагонники, пожежні машини, які водою з піском розганяли наших і завжди кінчалося жертвами в'язнів.

Комісія була в жіночій зоні. Виготовляли ґранати та піки з ґратів для рукопашного бою. Кожний чекав якогось кінця і знав, що скоро повинно статись щось, але що?

Ішов 40-ий день повстання. 26-го червня на світанку пролунало оголошення на радіо: „Увага, в'язні!" І гуркіт танків, які одночасно ввірвалися в усі зони, заглушив слова.

Люди повибігали надвір, а танки м'яли безборонних жінок та чоловіків. За танками ішли вояки і баґнетами кололи всіх, хто залишився в живих. Вся зона була вкрита трупами, змасакрована танками. Стіни бараків оббризкані кров'ю, кусками тіл невинних людей. Почали носити поранених. Першою в медичний пункт принесли латишку Белту, мала відрізані ноги і руки танком. Так закінчила своє життя молода вродлива дівчина. Потім принесли жидівку Аллу Пресман, мала гарні коси, грала відбиванку і тому всі її знали. Танк зачепив її, і всі нутрощі відкрилися. Померла на операційному столі. Марійка Монтика з Тернопільщини, Слава Цісик з моєї бриґади, яку закололи штиками на барикадах, а вже закінчувався термін її кари, йшло до звільнення. Ліду Кіндратівну закололи. Загинули Теклюня — 25-літниця, Зеньо з Бродів і багато інших, коло 500 осіб. Інших почали виганяти з бараків, пускали ґаз, запалювали сінники, страшний одушливий дим виганяв усіх з бараків і їх відводили далеко в степ за зону. Там ми просиділи до вечора. За цей час начальники визбирували змасакровані тіла та вивозили далеко в степ до спільної могили на вічний спочинок. Але крови ніхто не міг змити. Увечорі ввійшли в зону. Жах огорнув нас, всі одноголосно кричали „Везіть нас куди хочете, лише не тут!" Відчинили ворота і люди виходили, хто що міг — брав зі собою за зону.

Під'їхали вагоном і нас формували на етап. Хлопців відправили в сторону Маґадану, а дівчат — у сторону Іркутська.

Дівчата прощалися в сльозах. На прощання заспівали „Гимн кінґірського повстання" на слова Михайла Сороки „У гарячих степах Казахстану".

Порозкидали нас по різних таборах, а в серцях залишилася кривава рана, яка не може загоїтися до сьогоднішнього дня. Кожний рік в річницю страшного погрому я даю на Службу Божу за душі невинних братів і сестер. Вічна їм пам'ять!

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ
запрошують
Членів та Українське Громадянство

на презентацію

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ АВСТРАЛІЙСЬКОГО ТОМУ

за редакцією академіка

ВАСИЛЯ МАРКУСЯ

у якій участь беруть:

ВОЛОДИМИР БАРАНЕЦЬКИЙ	Голова Комітету
ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ	Голова НТШ
УЛЯНА ДЯЧУК	Голова УНС
ВОЛОДИМИР ТРОЩИНСЬКИЙ	Заступник редактора, Київ
КОСТЯНТИН КЕЙДАНСЬКИЙ	Технічний редактор, Київ
ВАСИЛЬ МАРКУСЬ	Головний редактор

Презентація відбудеться:

у суботу, 24-го лютого 1996 р. о годині 4-ій по пол.

в домі НТШ,
при 63 Четверта Авеню
між 9 і 10 вулицями в Ню Йорку

КОМІТЕТ ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Виходимо...

(Продовження зі стор. 2)

мерським. Подібним напрямом могло розвиватися й селянське господарство".

У цих дальших висновках Президента Кучми бачимо синтезу традиційних поглядів та оцінок Хмельниччини українським світом та різними передовими світовими науковцями та діячами і думок та здобутків три і пів століття, які нас ділять від того часу. Президент Кучма сам перейшов процес росту від інженера, керівника одного з найбільших в Україні військових комплексів, депутата українського парляменту, прем'єр-міністра України аж до голови держави, виріс на будівничого держави. Саме завдяки тому він так глибоко і суттєво розуміє різновидність національного життя і бачить виразно, яким шляхом нація має йти до побудови міцної держави.

У своїй доповіді про гетьмана Хмельницького та його політику не міг Президент Кучма не присвятити більше місця Переяславській угоді з Москвою, її причинам та наслідкам. Становище української козацької держави було складне, а власних сил не доставало, щоб протистояти з успіхом перед трьома великодержавами, з яких кожна не хотіла допустити до зміцнення тієї держави. З одного боку підупадаюча Польща, яка не позбулася бажання перетворити Україну у свого васаля, з другого боку зростаюча на силах Московія, яка бажала того самого, а на півдні Османська держава (Блискуча Порта, як її тоді називали). Кучма каже про це так: „У контексті розвитку геополітичних процесів перед Б. Хмельницьким поставала дилема: залишитися наодинці з Річчю Посполитою і, можливо, повністю втратити основні завоювання. Чи заради їх збереження прийняти протекторат однієї з сильних держав. Такими тоді були Блискуча Порта і Росія. Іншого виходу з трагічної для Української держави геополітичної ситуації, на жаль, не існувало.

Після болісних роздумів врешті-решт гетьман пріоритетною визнав можливість протекції московського царя.

Зрозуміло, цей крок був вимушеним, оскільки польсько-кримський Кам'янецький договір 1653 року не передбачав навіть збереження за козацькою Україною статусу державної автономії в складі Речі Посполитої, ставив її перед фактом існування політичного взаєморозуміння Речі Посполитої і Кримського ханства.

Окрім того, доводилося рахуватися із складною внутрішньополітичною обстановкою. А також брати до уваги те, що під гетьманською булавою перебувала лише частина етнічної території України.

Тому непростим і водночас поворотним моментом в політиці гетьмана та історії нашого народу стала Переяславська Рада 1654 року.

Я глибоко переконаний, що політичну і військову діяльність, глибинну логіку політичних дій великого гетьмана Богдана визначала лише одна філософія — любов до Батьківщини і щире бажання зберегти Україну, її народ, державу, землю і святині".

Тотальна катастрофа

Українська історіографія й історіософія ще не дали остаточної відповіді на це питання. Переяславська Рада і укладений в її висліді союз з Москвою породили тотальну катастрофу української держави та українського народу. Тому їх не можна інакше оцінювати як власне тотальне зло. Сам Хмельницький побачив це і намагався створити зовсім нову геополітичну ситуацію в Україні і навколо неї. Та не стало йому життя, яке обірвалося, поки йому вдалося зірвати Переяславський договір і добиватися нового геополітичного укладу сил. Сучасна історіографія бачить можливість такого остаточного виходу з тієї ситуації. Президент Кучма бачить це і так представляє: „І не вина, а незбагненна людська трагедія гетьмана була в тому, що по його смерті державне кермо опинилося в руках слабких і недалекоглядних нащадків, кожен з яких шукав лише одного союзника, вбачаючи в решті сусідніх держав лише супротивників. Чварами і дрібними хитрощами вони розтинали велику Богданову справу, сприяючи, таким чином, політиці царату на ліквідацію Української держави, перетворення її в колонію Російської імперії.

Цей період нашої історії дістав назву „Руїна". Боротьба між різними амбіційними представниками козацької старшини за гетьманську булаву із втягненням до неї військ загарбників з Півдня, Заходу чи то Сходу, сепаратизм й різні підходи політичної еліти до вирішення загальнодержавних проблем призвели до повного спустошення, сплюндрування України. Різнополюсні орієнтації та амбіції породили страшне лихоліття народу".

(Закінчення буде)

УКРАЇНСЬКІ ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
УККА, УАКРади, ККДУ
спонзорують у ЗСА турне
ТВОРЧОЇ МОЛОДІ УКРАЇНИ
під кличем

УКРАЇНА Є! УКРАЇНА БУДЕ!

Організатор — видавництво „СМОЛОСКИП"

У кожній місцевості відбудуться два виступи:

ПЕРШИЙ ВИСТУП:

ПОЛІТИЧНО-ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
на тему „УКРАЇНА Є! УКРАЇНА БУДЕ!"

виступають:

ОЛЕСЬ ДОНІЙ, Київ (політолог, керівник студентського голодування в жовтні 1990 року, депутат Міської Ради м. Києва, автор книжки-альбому „Студентська революція на граніті") — ***„Політична ситуація в Україні очима молоді. Роля і місце молоді в Україні майбутнього"***.

МАКСИМ РОЗУМНИЙ, Київ (політолог, аспірант Інституту філософії Національної академії наук України, автор книжки про покоління 90-их років „Справа честі", голова Творчої Асоціяції „500") — ***„Українська національна ідея: сьогодні і завтра"***.

АНДРІЙ КОКОТЮХА, Ніжин (журналіст, письменник, автор книжки „Шлюбні ігрища жаб") — ***„Крок у XXI сторіччя молодої української літератури"***.

СЕРГІЙ ЖАДАН, Луганськ (студент, поет, автор збірки віршів „Цитатник") — ***„Сучасна молода українська поезія"***.

ДРУГИЙ ВИСТУП:

ПОСТАНОВКА ЗА ТВОРАМИ
М. ХВИЛЬОВОГО, В.СИМОНЕНКА й Г. СКОВОРОДИ

„АРАБЕСКИ"

Експериментальна постановка, яка вводить глядача у світ ідеологічно-політичної, філософської та духовно-релігійної дійсності сучасної України. Автор сценарію і режисер —СВІТЛАНА ОЛЕШКО. Виконують студенти Високих шкіл Харкова, члени Студентського драматичного гуртка Н. Цимбал, В. Коробка, Д. Туркевич, М. Озеров. На вечорі виступить:

СВІТЛАНА ОЛЕШКО, Харків (студентка Харківського університету) — ***„Ми з Харкова: наш Студентський драматичний гурток"***.

ВИСТУПИ ВІДБУДУТЬСЯ В ТАКИХ МІСЦЕВОСТЯХ:

НЮ ЙОРК, Н.Й.

ВЛАШТОВУЮТЬ: УККА, УАКРада, ККДУ

Субота – 2-го березня год. 5:30 по пол.	Постановка *„Арабески"*, заля Дому Державницького Фронту (136 2nd Ave),
Неділя – 3-го березня год. 2:30 по пол	Політично-Літературний Вечір, Український Народний Дім (140 2nd Ave.).

РОЧЕСТЕР, Н.Й.

ВЛАШТОВУЮТЬ: Об'єднання Українсько-Американських Організацій м. Рочестеру, УККА, УАКРада, ККДУ.

Вівторок – 5-го березня год. 7:00 веч.	Політично-Літературний вечір, заля школи св. Йосафата (940 E. Ridge Rd. & Stanton Ln.).
Середа – 6-го березня год. 7:00 веч.	Постановка *„Арабески"*, заля школи св. Йосафата (940 E. Ridge Rd. & Stanton Ln.).

БАФФАЛО, Н.Й.

ВЛАШТОВУЄ: Громадський комітет.

Четвер – 7-го березня год. 7:00 веч.	Політично-Літературний вечір, заля церкви св. Ів. Хрестителя (3275 Elmwood Ave.).
П'ятниця – 8-го березня год. 7:00 веч.	Постановка *„Арабески"*, заля церкви св. Ів. Хрестителя (3275 Elmwood Ave.)

ТОРОНТО, Онт.

ВЛАШТОВУЮТЬ: Товариство Приятелів України під патронатом КУК, молодечі й студентські організації.

Субота – 9-го березня год. 4:00 по пол	Політично-Літературний Вечір, заля УНО (297 College St.)
Неділя – 10-го березня год. 4:00 по пол	Постановка *„Арабески"*, заля української католицької церкви Успення пресв. Богородиці (3625 Cawtra Rd., Mississauga)

ДІТРОЙТ, Миш

ВЛАШТОВУЮТЬ: УАКРада, ККДУ, УККА.

Вівторок – 12-го березня год. 7:00 веч.	Політично-Літературний Вечір, Український Культурний Центр (26601 Ryan Rd.)
Середа – 13-го березня год. 7:00 веч.	Постановка *„Арабески"*, авдиторія церкви Пресвятої Богородиці (29500 Westbrook. Warren).

КЛІВЛЕНД, Огайо

ВЛАШТОВУЮТЬ: Українські Злучені Організації м. Клівленду (УЗО)

Четвер – 14-го березня год, 7:00 веч.	Політично-Літературний Вечір, заля парафіяльного осередку Покрови Пресв. Богородиці (68-10 Broadview Rd,, Parma).
П'ятниця – 15-го березня год. 7:00 веч.	Постановка *„Арабески"*, заля параафіяльного осередку Покрови пресв. Богородиці (68-10 Broadview Rd., Parma).

ЧИКАҐО, Ілл.

ВЛАШТОВУЮТЬ: Рух Допомоги Незалежній Україні, УККА, УАКРада, Українська Федеральна Кооперативна Каса „Самопоміч", 1-ий Федеральний Ощадностевий Банк „Певність".

Субота – 16-го березня год.5:00 по пол.	Політично-Літературний Вечір, Український Культурний Осередок (2247 W. Chicago Ave.)
Неділя – 17-го березня год. 2:00 по пол.	Постановка *„Арабески"*, авдиторія собору свв. Володимира і Ольги (Superior & Oakley).

НОРТ ПОРТ, Фла.

ВЛАШТОВУЄ: Український Релігійний і Культурний Осередок ім. св. Андрія.

Середа – 20-го березня год. 7:00 в еч.	Політично-Літературний Вечір, Український Релігійний і Культурний Осередок ім. св. Андрія (4100 S. Biscayenne Dr.)
Четвер – 21-го березня год. 7:00 веч.	Постановка *„Арабески"*, Український Релігійний і Культурний Осередок ім. св. Андрія (4100 S. Biscayenne Dr.)

ВАШІНҐТОН, Д.К.

ВЛАШТОВУЮТЬ: „Україна-2000", УККА-УНІС, УАКРада, Вашінґтонська Група Професіоналістів, Об'єднання Українців Вашінґтону.

Субота – 23-го березня год. 7:00 веч.	Постановка *„Арабески"*, заля УПЦ св. Андрія (15100 New Hampshire Ave., Silver Spring)
Неділя – 24-го березня год. 1:30 по пол.	Політично-Літературний Вечір, заля УПЦ ім. св. Андрія (15100 New Hampshire Ave..

БАЛТИМОР, Мд.

ВЛАШТОВУЮТЬ : СУА, ККДУ, Українська Кредитівка „Самопоміч", УККА.

Вівторок – 26-го березня год. 6:30 веч.	Політично-Літературний Вечір постановка однієї дії *„Арабески"*, заля УКЦ св. Михаїла (2401 Eastern Ave).

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па

ВЛАШТОВУЮТЬ: Український Освітньо-Культурний Центр, Українсько-Американське Товариство Сеньйорів.

Середа – 27-го березня год. 12:00 пол.	Постановка *„Арабески"*, заля Українського Освітньо-Культурного Центру (700 Cedar Rd., Jenkintown),
Четвер – 28-го березня год. 7:00 веч.	Політично-Літературний Вечір, заля УОК Центру (700 Cedar Rd.)

НЮ ЙОРК, Н.Й.

ВЛАШТОВУЮТЬ: УККА, УАКРада, ККДУ

П'ятниця – 29-го березня год. 6:00 веч.	Прощальна зустріч-вечеря, ресторан в Українському Народному Домі (140 2nd Ave.)

ЧИСТИЙ ПРИБУТОК З УСІХ ВИСТУПІВ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ТВОРЧОЇ МОЛОДІ УКРАЇНИ.

Це вперше до ЗСА й Канади прибувають представники творчої молоді України.

ПРИЙДІТЬ І СКАЖІТЬ ІНШИМ, ЩОБ ПРИЙШЛИ! ПОСЛУХАЙТЕ І ПОДИВІТЬСЯ!

Зелені...

(Закінчення зі стор. 2)

перебування володаря зеленої картки поза країною. Мусимо сказати, що це питання має два аспекти. Перший — зберігання права жити в ЗСА. Другий — перспектива одержання у майбутньому американського громадянства. Щоб не втратити право повернутися до ЗСА, постійний житель, на загал, не повинен бути відсутнім більше, як шість місяців на рік. Перш ніж покидати Америку, рекомендуємо одержати подорожній пашпорт чужинця — "reentry permit". Він видається на два роки і ґарантує повернення чужинця до ЗСА впродовж дії цього документу. Але сама по собі відсутність чужинця в країні продовж року вже дає підстави для позбавлення його права постійного проживання в ЗСА. Недаремно, подаючи прохання про одержання пашпорта питається одразу куди, з якою метою та на який час власник зеленої картки збирається виїхати.

При поверненні до ЗСА інспектор СІН повинен вирішити, чи має право чужинець в'їхати в країну. Основні критерії при цьому полягають в тому, щоб переконатися чи чужинець живе в ЗСА і виїжджав тимчасово за кордон, чи навпаки, живе за кордоном, а приїжджає до ЗСА лише на деякий час. Щоби це встановити, береться до уваги такі фактори: де знаходиться житло та сім'я чужинця, як довго чужинець був відсутнім та з якої причини, місце праці чужинця.

Як бачимо, не існує єдиного, чітко встановленого дозволеного терміну відсутности. Але якщо торкнутися другого аспекту — перспективи одержання громадянства ЗСА, то треба пам'ятати, що довше перебування постійного мешканця поза межами країни (два з половиною роки протягом останніх п'яти років) вже само по собі може бути причиною відмови.

Я хочу подати аплікацію на участь в іміґраційній льотерії і куди я не звертаюсь, то одержую різну інформацію про те, як повинна виглядати заява учасника. Я бже бачив різні варіянти аплікацій і кожен, хто мені їх пропонує, каже, що тільки такою вона повинна бути. Що мені робити?

Ніякої спеціяльно затвердженої форми для бажаючих спробувати щастя у іміґраційній льотеії не існує. Ваша заява лише повинна нести потрібну інформацію про вас та членів вашої родини (якщо такі є). Напишіть на білому аркуші паперу лише такі дані про себе:

* Ваше ім'я та прізвище (прізвище треба підкреслити);

* Дата та місце народження (тільки назва села чи міста та країни);

* Ваша повна адреса;

* Додайте ваше фото (як на пашпорт, розмір — 4 x 4 см). Зі зворотнього боку фото рекомендуємо підписати м'яким простим олівцем друкованими літерами, щоб його випадково не загубили. Цю саму інформацію подається і про членів родини (крім фотографій та підписів). Нагадуємо, що, у випадку виграшу, вашу заяву будуть читати працівники візового центру і каліграфічні здібності апліканта не будуть мати вирішального значення. Однак цього не можна сказати про коверт, у якому ви будете посилати свою заяву. Його повинна легко читати машина і відповідати встановленим вимогам. Тому підписувати його обов'язково треба друкованими літерами, а ще краще надрукувати з допомогою друкарської машинки або принтера.

Український центр запрошує звертатися до нас за допомогою у виповненні іміґраційних справ.

ЛЬВІВСЬКЕ ПЕДАГОГІЧНЕ УЧИЛИЩЕ №1
запрошує колишніх випускників
на святкування

125-РІЧЧЯ УЧИТЕЛЬСЬКОГО СЕМІНАРУ

яке відбудеться
18-го травня 1996 року.
Початок урочистих зборів о год. 11-ій
в приміщенні Львівського педучилища №1.

Повідомлення про участь у святкуванні і спогади прошу надсилати на адресу:

290005, м. Львів
вул. Туган-Барановського 7.
Львівське педучилище №1,
директорові Д. Бородій

Організаційний комітет

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Джерзі Сити, Н.Дж.
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться
в суботу, 24-го лютого 1996 р., о год. 3:00 по пол.
в залі Українського Народного Дому
90-96 Fleet Street, Jersey City, N.J.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

25, 70, 170, 171, 275, 281, 286, 287

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА, касир УНС
РОМАНА О. ГАДЗЕВИЧ, радна УНС
ВОЛОДИМИР СОХАН, почесний член Головного Уряду УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Володимир Білик, голова — **Галина Гаврилюк, секретар**

У глибокому смутку повідомляю родину і знайомих, що 13-го лютого 1996 року у Львові на 70-му році життя помер

бл. п.

ІВАН ПРОКОПОВИЧ

Залишив у глибокому смутку:

дружину — **ОЛЬГУ**
дочок — **МАР'ЯНУ**
— **ОРИСЮ з чоловіком ІГОРЕМ**
— **УЛЯНУ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ**
сестер — **ОКСАНУ з чоловіком, дітьми і внуками**
— **МИРОСЛАВУ з чоловіком, дітьми і внуками.**
брата — **МАРКА з дружиною, дітьми і внуками.**

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ
д-ра мед.

ВОЛОДИМИРА ВОЗНЯКА

замість квітів на свіжу могилу родина і приятелі зложили пожертви на шкільні підручники в українській мові для шкіл в Україні.

М. і Н. Возняки	$250.00
д-р В. і Ю. Возняки	100.00
д-р Б. і Д. Кміцикевичі	100.00
інж. А. Сумик	100.00
О. і М. Ортинські	50.00
д-р Й. Сумик	50.00
проф. Д. Каранович	30.00
М. Романків	20.00
	$700.00
М. і Н. Возняки (додаткова пожертва)	500.00
Разом	$1,200.00

Подяка від Т-ва Допомоги Україні „Приятелів Руху — Північного Ню Джерзі".

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

Із громадського життя в Кергонксоні

Заходом місцевого мішаного хору „Золотий гомін" відбувся тут у неділю, 14-го січня ц. р., у вщерть виповненій церковній залі св. Трійці, після Служби Божої, святковий концерт коляд і щедрівок.

У першій частині програми хор під диригентурою д-ра Олега Волянського виконав такі колядки: „Бог Предвічний", „Нова радість", „Днесь поюще", „По всьому світу", „Тиха ніч", „Бог ся рождає", „Іде звізда", „Ой видить Бог".

Проф. Володимир Бакум виголосив доповідь на тему „Українські колядки і щедрівки та їх значення у різдвяних обрядах". Прелеґент подав незвичайно цікаві інформації про походження коляд і щедрівок від найдавніших часів, про їх багатство і унікальність. Наприклад, збірник коляд і щедрівок виданий у 1967 році Науково-Богословським Інститутом при Українській Православній Церкві в Бавнд Бруку, охоплює 486 коляд і щедрівок із заміткою, що список не повний, бо їх є далеко більше. Відомий композитор, музиколог і фольклорист Зіновій Лисько зібрав і систематизував великий кодекс народних пісень і мелодій у кількох томах.

Після доповіді хор виконав ще такі щедрівки: „Добрий вечір тобі", „А у цього хазяїна", „Ой учора з вечора", „На Йорданській річці", „Святі сиділи", „В полі, полі", „Щедрий вечір" і „Щедрик".

Чистий дохід з концерту в сумі 325 дол. призначено на сепаратор крови для лікування дітей чорнобильської катастрофи, які перебувають у лікарні у Львові. За підготову цього гарного концерту на дуже благородну ціль хорові належиться велике признання і подяка не тільки від учасників концерту, але від цілої нашої громади.

У неділю, 28-го січня, заходом місцевих відділів УАКРади і УККА відбулася в церковній залі св. Трійці, після Служби Божої, академія присвячена роковинам 22-го Січня і бою під Крутами.

Свято відкрив коротким словом д-р Олег Волянський, підкреслюючи, чому саме ми відзначаємо ці дати, і передав слово Дарії Степаняк, яка виголосила дуже змістовну доповідь про ці славні події і про їх вагоме значення в історії нашого народу. Прелеґентка наголосила позитиви тих актів, але і вказала на деякі недоліки уряду, що причинилися до нашої прогри.

У мистецькій частині програми виступали: місцевий хор „Золотий гомін" під диригентурою д-ра О. Волянського, який виконав такі пісні: „Коли ви вмирали", муз. М. Гайворонського, „За рідний край", муз. Р. Купчинського, і „Зірвалася хуртовина", муз. В. Витвицького, а Зеня Бундзяк прорецитувала поміж точками хору поему „Крути в той день" Михайла Равченка, учасника бою під Крутами, і „Свято держави" С. Орлюка.

Мимо того, що через занедужання простудою кількох хористів, хор не був у повному складі, однак вив'язався блискуче із свого завдання.

Свято закінчено національним славнем.

Літня Школа Українознавства в Гарварді

Гарвардська Літня Школа Українознавства, яка цього року триватиме від 24-го червня до 16-го серпня, приймає записи на курси. Це вже 26-ий рік Гарвардський університет і Український Науковий Інститут спільно організують восьмитижневу програму курсів українознавства. Програма Літньої Школи є чи не єдина такого високого рівня і змісту.

Цьогорічна літня програма включає початковий, середній та вищий курси української мови (по вісім кредитів кожний), а також курси української літератури XX століття, історії України XVIII–XX століть, та курс про сучасну політику України (по чотири кредити кожний). Студенти зобов'язані реєструватися не менше, як на вісім кредитів.

Викладачами курсів української мови цього року будуть: Галина Гринь (Гарвардський університет), Наталія Шостак (університет Альберти) і Тарас Кознарський (Гарвардський університет). Викладачем курсу української літератури буде д-р Соломія Павличко (старший науковий співробітник відділу теорії літератури при Інституті літератури Національної Академії Наук України. Курс історії України читатиме д-р Борис Гудзяк (директор Інституту церковної історії при Львівській Богословській Академії), а курс української політології — д-р Джеймс Клем (Гарвардський університет). Директором Гарвардської Літньої Школи Українознавства цього року є Галина Гринь.

Провести літо в Гарвардській Літній Школі корисно і цікаво. Програма Літньої Школи Українознавства дає змогу студентам вислухати не лише акредитовані університетські лекції з українознавства, але й додаткові виклади визначних науковців, оглянути фільми про українську культуру та суспільство, взяти участь в семінарах та дискусіях. Учасники програми мають доступ до дослідних та навчальних засобів Гарвардського університету, бібліотек і музеїв, як і до спортових обладнань. В минулому студенти прибували з усіх частин Америки і Канади, а також з Европи, Південної Америки та Австралії.

В найближчому часі вийде каталог з описом усіх навчальних програм, в якому будуть поміщені інформації про курси, як записуватись на них, які кошти, і докладні інформації, як виповнювати аплікації. Подаватись можуть студенти, які закінчили один рік коледжу або університету, або яким сповнилось 19 років.

Щоб якнайшвидше отримати інформації про гарвардську Літню Школу Українознавства і картку зголошення, слід телефонувати до Українського Наукового Інституту (617-495-7833), факс (617-495-8097), або писати на адресу: Harvard Ukrainian Summer Institute, 1583 Massachusetts Avenue, Cambridge, MA 02138; E-mail: hryn@fas.harvard,edu.

Річні збори 59-го Відділу в Бриджпорті

В неділю, 21-го січня ц. р., відбулися Загальні річні збори 59-го Відділу УНС „Українська Січ" в Бриджпорті, в залі української католицької церкви. Присутних було 24 члени та гості. Зборами провадив голова Відділу Д. Стець.

Після докладних звітів Управи Відділу була дискусія та уділення абсолютерії. Звіт фінансового секретаря Т. Сливінського був дуже докладний, який віддзеркалював його діяльність та працю. До Відділу приєднано 11 нових членів, так що тепер маємо 320 грамот. Всі гроші переслано на час до УНС. Майно Відділу теж зростає, хоч Відділ щедро підтримує добродійні та громадські цілі.

До нової Управи на 1996 рік вибрали: Д. Стець — голова, Ю. Стахів — заступник голови та заступник фінансового секретаря, В. Макійчук — касир, І. Гайда — протокольний секретар, Т. Сливінський — фінансовий секретар; до Контрольної комісії вибрано: В. Пелещук — голова, Б. Романів, Ст. Тарасюк — члени.

Після закриття зборів відбулася товариська зустріч, гостина та продовження розмов на теми, які тривожать членів нашого Відділу, а саме дальша доля нашого Відділу, а саме дальша доля нашого Відділу та УНС, приєднання молодших членів до праці у Відділі і т. д.

Активність 59-го Відділу є знана на цілу Округу в Коннектикат і ми всі віримо в кращу майбутність. Душею та найбільш активним членом нашої Управи є фінансовий секретар Т. Сливінський, який не жалує ні труду, ні часу для добра та росту 59-го Відділу.

Ігор Гайда

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА
24-го ЛЮТОГО, 1996 р.

Джерзі Сіті, Н.Дж. Товариство „Українська Січ", 170-ий Відділ УНС, повідомляє, що Річ-ні загальні збори відбудуться о год. 2-ій по пол. в Українському Народному Домі при 90-96 Фліт Стр. Управа запрошує членів взяти участь у цих загальних зборах. Йосиф Зубрицький — голова, Волод-мир Білик — секретар.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 421-го Відділу у Реґіна, СК

З днем 1-го березня 1996 року обов'язки секретаря 421-го Відділу перебирає новий секретар П. Лінда М. Веймер. Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Linda M. Weimer
907 Hopkins Crescent
Regina, SK S4X 2N2
(306) 545-0118

Святочна зустріч в Клюбі Емеритів в Чикаґо

Вже ввійшло в традицію Клюбу Емеритів при катедрі св. о. Миколая рік-річно влаштовувати святочно-різдвяну зустріч зі своїми членами і громадянством. Така імпреза відбулася в середу, 31-го січня ц.р. в присутності коло 90 осіб.

Імпрезу відкрив голова клюбу Андрій Козяк, який привітав Владик Михаїла Вівчара, ЧНІ, Інокентія Лотоцького, ЧСВВ, представників каси „Самопоміч" Романа Мицика і Богдана Ватраля, всіх присутніх членів і гостей, передаючи рівночасно провадження товстмайстрові Василеві Камінському, який попросив Владику Вівчара провести молитву.

Колядою „Бог предвічний" розпочато імпрезу. Після молитви і благословення членки з кухонного відділу подали смачний обід, який цим разом спонзорувала Дирекція Українського Банку „Певність", за що предсідник від імени Управи зложив Дирекції щиру подяку.

Після обіду, Б. Ватраль склав привіт і побажання від каси „Самопоміч". Андрій Козяк прочитав різдвяне віншування, яке написав Мирослав Любінець.

Владика І.Лотоцький виголосив святочну доповідь на тему „Як виглядав Христос", цитуючи слова зі святого письма. Слідувала коляда „Бог ся раждає", яку проспівали усі присутні, а відтак деклямація Мирослави Баторфальве, яка прорецитувала „І знов Різдво", слова Богдана Лепкого. Після цього пролунала знову коляда „Во Вифлеємі нині новина". Ірина Бараник віддеклямувала „На Свят-Вечір" Богдана Лепкого, а дальше йшла щедрівка „Добрий вечір". Різдвяний спомин-рецитацію виголосила Ярослава Іванишин. На закінчення Василь Камінський виголосив деклямацію „На річці на Йордані".

Щоб розвеселити присутніх Йосиф Богданик і Володимир Щебльовський відчитали гуморески. Всі виконавці імпрези одержали теплі оплески.

На кінець В. Камінський попросив до слова Владику М.Вівчара, який зложив привіт і побажав усім присутнім в новому році Божого благословення і кріпкого здоров'я.

Товстмайстер подякував Владикам і всім присутнім за участь, а членкам з кухонного відділу за смачний обід, і молитвою закінчено цю зустріч, що відбулася в теплій і товариській атмосфері.

Н. Ф.

75-ліття УВУ в Ню Йорку

Фундація УВУ в ЗСА повідомляє українські установи та все українське громадянство міста Ню Йорку і околиці, що дня 20-го квітня 1996 року відзначатиме 75-ту річницю заснування і праці Українського Вільного Університету.

В програмі: наукова конференція і панель, починаючи з години 9:30, в Домі НТШ, 63, 4-та аве. Вечером того ж дня відбудеться ювілейний бенкет в Українському Народному Домі, при 140, 2-га аве.

Для вшанування нашої заслуженої альма матер запрошуємо все українське громадянство.

Управа Фундації УВУ

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР УЗХ В ЧИКАҐО

Чикаго. — В суботу, 2-го березня ц. р., о год. 6-ій вечора тут в залі Культурного Осередку, при 2247 В. Чикаго авеню, відбудеться товариський вечір з „оселедцем", що його традиційно кожного року влаштовує 12-ий Відділ Українського Золотого Хреста.

У програмі вечора виступлять: знаний гуморист — Зіновій Маринець та молоді таланти, студентки Іллинойського університету — сольоспів Стефа Гаст при акомпаньяменті Христя Яцків. Для гостей будуть ще різні несподіванки, виграші та смачний добірний буфет, яким будуть угощати гостинні членки УЗХ.

Вступ-даток — 15 дол. від особи. Дохід з цього вечора призначений на осередки Суспільної Служби в Україні, з якими споріднений 12-ий Відділ УЗХ.